

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
40-ik szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönbén minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Üres középületek.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Ezek a néma kötőmegek nagyon sokat beszélnek és beszélgetnek magukról az utóbbi napokban.

Az itthagytott kaszárnyákba mintha csak most vert volna tanyát a soldatesca kérkedő henevezése, amikor már egy szál pangánét se esőren az ásitózó termék kongó ürességében, s mintha a becsukott pókháló ablakokból csak most vigyorogná ki öntelt léha lenézéssel a kaszárnyái tulhajtott önértet a maga kárörvendő fölönyét: „No civíl-bagázs, hát tudsz-e élni nélkülem?!“

Hej, mert jó volt nekünk az a kevés katonaság is, ami volt.

Ez a jó bolond kis városka épített a számukra térés, tisztességes lakhelyeket, csak hogy jusson nekünk is belőlük, hisz elvégre vármegyei központ volnánk, illik kihúznunk magunkat, feszíthetünk is egy kicsit, de e mellett ki „emeli a forgalmat“, ki hagyja itt jobban a pénzt mint a katona?! Ha nem esurran, cseppen utánuk. Ipar, kereskedelem, társas-élet fölpezsdül, megélednek általuk. Katonának profunt kell, a lovának széna kell, uribálba tánczos kell. Minderre azt mondja a katona: ha kell, itt vagyok én: veszem, adok.

Csak hogy a katona-urak is urak, becézettek, elkényeztetett hospodárok.

Nekik nem elég a tisztességes lakás, nekik palota kell, meg pavillon-rendszer.

Bolondok volnának, ha nem áhítoznának a legjobb, a legkényelmesebb elhelyezésre, mikor versengve kínálja nekik minden második magisztrátus, a melyik csak bírja és tudja, ha csak hitelbe is húzatni azt a drága nótát: „Gyere be rózsám gyere be“ Gyere katona itt a palota

Mink nem bírjuk, nem is tudjuk, nem is akarjuk.

Szóval leföztek, itt hagytak bennünket a katonaurak. Hiába volt a sok deputáció, hiába a sok antichambrirozás a minister urnál.

Jól van Eb ura fakó. Beletöröttünk.

Ha az armádia eszerben hagyott; majd meg-

becsül bennünket az állam, akivel elvégre — ha rosszul is — de mégis csak egy sön, egy kenyéren élünk!

No hiszen szépen megjártuk.

De hát menjünk csak sorjában.

A magunk, mondjuk nő: a vármegye közönségének összerakosgatott pénzén akartunk egy szép, helyes, kényelmes vármegyeházat építeni, melyben főispánunk, alispánunk kényelmesen, állásához illően ellakhasson s e mellett a tisztviselő urak is csendben, háborítatlanul, nem úgy mint eddig: egy szűk szobácskában harmad- negyedmagokkal összezúfolva intézhessék a vármegye pennára kerülő ügyeit

Hja, mondja erre az állam, nem addig a! Kevés a „fedezet“, áldozz város, hisz a te érdeked, te vagy a vármegye szék- és fővárosa!

A jó bolond kis város felül és megint áldoz. De egy kicsit kombinál. Nini, hátha jó lenne így: kevés a fedezet, hát segítsünk benne valahogyan. Adok pénzt a vármegyének, de ő is adjon valamit. Helyes, azt mondja a vármegye: odaadom a mostani megyeházat, te város azt kiadod bérbe jó pénzért a pénzügyigazgatásnak, a városházat átadod postapalotának — persze ezt sem ingyen, de haszonnal, — a városházat meg elhelyezed a mostani pénzügyigazgatásági épületbe, a kaszárnyáit valamelyikéből pedig csinálj iskolát, a többiből aztán valami apró gyárat vagy kereskedést, vagy akármi ilyesfélét. Szóval így nyélbe lesz ütve a dolog.

Nagyszerű! Rendben vagyunk, kell is nekünk katonaság! Megélnék mi a magunk emberségéből is. Állam és vármegye: ez a mi két édes testvérünk. Ez segít ki minket a hinárból. Na de most tessék csak hallgatni!

Közbelép *Jelinek* úr, mint az antik tragédiákban a „deus ex machina“.

Nohát ez a *Jelinek* úr bemachinázott nekünk. Ha rossz viczet akarnék csinálni, azt is mondhatnám, hogy ez a *Machina* bejelenekezett nekünk!

Gyártott egy gyönyörűséges szép tervet 30 teremmel és 10 helyiségből álló magánlakással és ezt elnevezte *titokban* „rimaszombati pénzügyi

palotá“-nak, aztán bemutatta a pénzügyigazgató úrnak *titokban*; és a pénzügyigazgató ur öngyúsága felterjesztette a pénzügyminiszter ur öngyémeltőségéhez — *titokban*.

Most vagyunk már szépen!

Mert a titok azért titok, hogy utóvégre is ne maradjon titok.

Kisült belőle, hogy a pénzügyminiszter ur öngyémeltősége, akit az úristen az emberi kor legvégső határáig éltessen — elfogadni méltóztatott azt a korszakalkotó tervet, hogy az új pénzügyi palota, *Jelinek* úr frissében szerzett telkén, 30 teremmel és 10 helyiségű magánlakással kiint a város legszélén, a vásárállás tőszomszédságában felépülhessen.

Ez hát fait accompli.

Roma locuta, causa finita. A dolog be van fejezve.

Ez ellen legfőlebb angolul lehet most már szónokolni, mondván Lear királylyal: „Last, not least“. Végső szó volt, de nem *utolsó!*

Mert tudja meg a Szerkesztő ur azt is, hogy ilyenféle hangok zúgnak-zavarognak a városatyák csoportosulásaiban: Ezt nem hagyjuk ennyiben! Felmegyünk a — királyig. (Már ezt így szoktuk mondani mi naiv kis városiak.) — Elmondjuk áperté, hogy a pénzügyigazgató ur nem cselekedett helyesen, mikor félig-meddig *rólunk* nélkülünk intézkedett. Elmondjuk, hogy e kis város érdekeivel szemben — mely kis város annyi áldozatot hoz a közügynek! — az állam a jelen esetben nagyon méltánytalanul járt el. Elvégre ha a törvényhozás bölcességére fokrul-fokra megszünteti a municipális adminisztratív jogokat: a veszett fejszének a nyelét legalább csak meghagyhatja az állam a városoknak! A régi középületek, amelyek hajdan jók voltak a pénzügyi, igazságügyi és közigazgatási ágak elhelyezésére: legyenek ezentúl is jók annyira, amennyire! Hiszen ahol még *tűrni* lehet, ott nem muszáj előtérbe lépni okvetetlenül a keleti kényelem minden óhajtsáinak! Ezekbe az épületekbe mi horribilis tökéletet fektettünk, hát ezek most mind egytől-egyig maradjanak üresen?! Hisz, uram, mi így egy csapásra tönkre megyünk.

T Á R C Z A.**Hit és szerelem.**

(Beszély.)

Irtta: SZATHMÁRY JÓZSEF.

(Vége.)

— Mi ez leány? Mit jelentenek szavaid! Nem értelek! . . . Miért e télelem? Az én vagy a Vatta életét félted? Együtt leszünk, egymás mellett küzdünk. Én tapasztalt vagyok, ő vitéz, segítünk egymáson!

Atyám! . . . szólt a zokogó leány — ő pogány!

Miklós megdöbönt. Arcza halálsápadt lett, hangja iszonyatosan hangzott:

Hah, gonosz vipera! . . . Hát ő is! Gonosz apja vére esorog ereiben! Nem ismeri apja szégyenletes halálát? Majd megfogom neki mutatni én Megölöm! Há zamba lapódzott, az én házamba egy pogány, egy véreskezű, durvaszívú gaz! S te ezt tudtal s nem utasítottad ki, nem üzted ki kutyáim által . . . Megölöm! . . . Magam ölöm meg!

— Atyám, életünket mentette meg! . . .

— Szégyenlem, hogy élek! Hogy ezt az életet egy pogány mentette meg! Hadd tiportak volna a lovak, hadd folyt volna ki vérem, csak egy átkos pogány, szégyenletes keze ne ért volna hozzám! Megölöm!

— Atyám, szereted lányodat? Csak egy kissé? Ha

igen, nem teszed azt! Vele kiontod gyermeked életét is. Atyám én szeretem őt, teljes lelkemből, szívem összeforr az övével, ne tépd ketté, mindkettő meghasad!

— Megölöm!

— Ugy lányod felett is kimondtad az ítéletet. Ránsd ki hát kardodat, s kinek életet adtál, itt áll előtéd szurd a hideg vasat e forró szerető szívébe; szurd, nem átkozlak meg érte, áldani foglak, hogy előbb én haltam meg s az én lelkem fog reá várakozni ott, hol boldogok leszünk! szólt a leány s zokogva dőlt atyja keblére.

Miklós erre nem gondolt. Barátságának gondolta még csak a két fiatal viszonyát s ime, az forró szerelem. Agyában ezer-féle gondolat cikázott át. Látta leányát megrepedt szívével halott halványan feküdni a koporsóban, hallotta az emberek gnyos szavait: „Ime ez az a Miklós, ki élete megmentőjét felkonzolta!“ Meghorzadt, hidegség futott át tagjain. De továbbá feltűnt előtte a szorongatott helyzetben levő király, kinek hűséget esküdött s hallotta annak utolsó elhaló szavát: „Legjobb hívem is megesalt, megszegte esküjét!“ Látta az égő templomokat, a legyilkolt papokat, szétört kereszteteket, megbecstelenítve az oltárt, megfertőztette a szent kelyhet. Látta feldúlva az egész országot, a végveszély szélén állani a hazát. Reszketett . . . Gyermek s hála! . . . Király, vallás, haza! . . . Mindkét oldalon erős érvék! Mit tegyen? Apai érzelmei zajongtak lelkében, zokogó leánya keblén, érezte annak göresös vonaglását. Ugy

szereti! Ugy szereti! . . . Eh, a szív nem könnyen reped meg! Esküszegő, hazaáruló nem lesz soha! Mindenét, mindenét, veszítse el inkább életét, csak becsületén szennyfolt ne maradjon!

— Ne szólj, ne kérj leányom! Megyek! A haza minden előtt! Megölöm! Isten veled!

— Apám — kiált a távozó után a leány — előbb engemet! . . . Összekulesolt kezekkel nézett egy ideig maga elé. Boldogsága széttörve, kedvese élete veszélyben. Mit tegyen egy gyöngye lány?

— Megmentem! Nem engedem! Kiragadom őt atyám kezei közül, kiragadom vagy meghalok ő veled!

IV.

— Hogy zúg a nép, hogy zajong! . . . Mint sziget a hullámzó tenger vett körül a zajongó tömeg. Erőszakkal követeli a keresztényiség eltörlését. Ujra kinőtt a hydra levágott feje! Ah, amott már ég a falu kicsiny tornya . . . Mily vad szenvedélyvel török szét a kökeresztet. Nincs bennük szív! Iszonyú, iszonyú! . . . Pörölyük egyszerre szétzúzta a lelkész tisztos fejét, hajánál fogva huzcolják a földön azt a keresztényen nőt, kisdédet a ledöntött keresztet csapdossák. Iszonyu, iszonyu! Már áldozik a csöselék, a kereszt helyén lobog fel tűzük . . . Nincs segítség? . . . Magam megyek rájuk, hadd vérezzem el a keresztért! . . . Még egyszer fordítom meg a fővényórat s aztán . . . aztán meghalok . . . még sem engedek!

Értesítés.

Van szerencsém, a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy f. é. **augusztus hó 1-től** kezdve, helyben **Deák Ferencz-utca 2. szám** alatt (Szombat-féle ház) egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő **URI DIVAT- és CZIPÓ-ÜZLETET** nyitok s dus raktárt rendezek be a legjobb minőségű e szakmában vágó cikkekkel u. m. **női-, férfi- és gyermek-czipők, fehérneműek, vaszon-zsebkendők, illatszerek, bőr- és diszműáru stb. különlegességek.**

Magamat és üzletemet a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva vagyok teljes tisztelettel

MANDEL J. LIPÓT.

Érdeke-e ez vajjon az államnak, a községnek, a társadalomnak, a kereskedelemnek?!

Mert tessék csak jól megfigyelni: a kereskedők is zúgolódnak a vásártéri tervezet ellen, — mert amint mondják — megosztja és szét-szórja a forgalmat és sérti az egységes üzleti érdekeket.

És tán ez még a mi egyetlen szerencsénk, mert a magas állam, ha miránk nem hallgat, majdesak hallgat tán a „kereskedői körök“ feljajdulására.

Pedig a mi panaszunk is volna tán valami. Ime: mivé lesz a mi szép plánumunk, amit a vármegyével olyan közmegegyezésre készítettünk? Ha a királyi pénzügyigazgatóságunk nem kell a régi vármegyeház, ez „az uraságotól levett épület“, akkor nem lesz új vármegyeház se! Mert a város csak nem vehet a nyakába még egy újabb kaszárnyaszerű kő-alkotmányt! A vármegye pedig a maga erejéből, a székváros támogatása nélkül, nem képes magának új hajlékot emelni a Huszár-térre.

Hát marad minden a régiben, avval a külfömből, hogy a városnak egygyel megint több lesz az üres kaszárnyája.

Tudjuk mi városiak az ellenvetést is, hogy hát így meg úgy: az egyéni szabadság is valami hát még az álladalom szabadsága! Odaépit magának házat, ahová tetszik. Kinek mi köze hozzá. És bolond volna, aki a kemény kőpadra ül, mikor puha fotólyba is ülhet. Meg osztán, hogy a város evvel a tervezett új építkezéssel is „terjeszkedik“. (Pedig dehogy terjeszkedik, csak „terjeszkedik“.)

Dehát mindezzel az okoskodással szemben áll az az igazság, hogy a város érdeke romlik, a közbizony csorbul, egy esomó helyes terv halomra dől és haszna senkinek se lesz az új állapotból, csak — Jelinek úrnak

Hát mi ebből a tanulság? Erre kíváncsi
Városi.

* * *

A város közönségének hangulatát ösmerve, helyt adunk e kissé sarcastikus kifakadásnak, mely az egyoldaluság bélyegét mindenestre magán viseli. Éppen ilyen készséggel adunk azonban helyet a más irányú tárgyilagosságnak is ebben a kérdésben, amely el kell ismernünk, az utóbbi napokban nagy mértékben foglalkoztatta az elméket s jóformán egyedüli aktualitást képezett a közügyek iránt érdeklődők előtt.

Ha pedig nekünk, mint a közvélemény orgánumának mindenáron valami tanulságot kell levonnunk ebből az „eseményből“, hát az nem lehet más, mint az, hogy közügyeket csak a legnagyobb nyilvánossággal kell letárgyalni, mert ezek nem tűrik a titkolódzást, ami előbb utóbb kellemetlen meglepetéseket von maga után. A másik tanulság pedig az, — amit már máskor is hangoztattunk — hogy egy erkölcsi testület, mint a város iparkodjék készpénzzé vagy, — ami ezzel egyenlő értékű. — értékpapirokká tenni összes ingatlan vagyonát.

A bankót, kötvényeket el lehet zárni a tűzmentes Wertheim-szekrényekbe, ott nem veri el se a jég, se meg nem ég, se semmiféle üzleti spekuláció nem devalválja, ha csak egy általános nagy krach be nem következik. Ennek pedig jól előre meglehet érezni a szelét.

É szomorú gondolatok Béla lelkében dúltak. A szabadba felállított trónja pogányokkal van körülveve, a rakoncátlan nép teli torokkal kiáltoz:

— Le a kereszttel! Le a kereszttel! Vezetőjük Vatta, mellette Irtis. Merészen állanak meg a király előtt, szemük a fővény órán csügg. Egy kis idő még . . . s tervek sikerül, az ősi hit diadalt nyer. Vatta ösmervén Miklós készülődéseit, a legbátrabb férfakkal vette körül magát.

A király arca sápadt. Szemei esdően tekintenek a távolba. „Nem jó! Nem jó! . . .”

Néhány percz még s a fővény aláhull . . .

A tömeg lázasan kiáltja:

— Le a kereszttel! Le a kereszttel!

A király ingadozik, esendesen kihuzza kardját, ajkát már szóra nyitja fel, a tömegben lázas izgatottság fut keresztül, némely szemben már az öröm ragyog, midőn a kis erdőben, mely mellettük terült el, felharsant a kürt riadó szava s Miklóssal élőkön, kivont karddal rohannak a tömegre az összeszedett katonák.

A király arca sugárzik az örömtől. Meg volt mentve.

Rajta, kiált a tömeg, ne hagyjuk magunkat! Ki a karddal! s ott hagyva a királyt s Vatta s Irtis vezetése alatt szembe rohan Miklóssal.

Rövid ideig tartott a küzdelem. A fegyelmetlen tömeget szétszórta a betanított várkatonaság. Miklós két nyilat lött ki. Az egyik Vatta mellét, a másik Irtisét furta keresztül.

Alig buktak el, két leány szaladt hozzájuk s kétségbeesett kiáltással borultak reájuk Etelka és Jolán voltak ezek, kik Miklós után futva éppen a végső perczben érkeztek meg:

— Vattám, szerelmem, sikoltott Etelka ébredj, fel! Érted jöttem Magammal viszlek! Elmegyek, hová te hisz, nyisd fel szemed, mosolyogj reám! . . . Meghalt! . . . szívére szorítja kezét, lázasan ugrik fel s szí-

Aranyra kell váltani a köveket és szántóföldeket. Ennek évi kamata kitesz annyi jövedelmet, mint az árenda.

Aki azt mondja, hogy ezeket az ingatlanokat nem veszi meg a kutya se, hát annak azt feleljük, hogy tessék csak megpróbálni!

Mert eddig komolyan még sohasem kísértették meg az ingatlanok eladását.

Hát kísértjük meg.

Városi közgyűlés. Rimaszombat város képviselőtestülete folyó hó 3-án Szabó György polgármester előöklete alatt közgyűlést tartott, melyen a „Látogatók Lapja“ szerkesztőségének kérelmére elhatározták, hogy a megyét és várost ismertető füzet 50 példányát 50 frírt megveszik. Ezután került tárgyalásra a pénzügyigazgatóság helyiségének ügye. A polgármester ugyanis előterjesztést tett arról, hogy a pénzügyigazgató a városi hatósággal való előzetes tárgyalás nélkül magánvállalkozóval szerződést kötött új pénzügyigazgatási épület emelése végett, s a szerződést a pénzügyminiszter is jóváhagyta. Felolvastatták a pénzügyigazgatóság átirata, mely a szerződés létrejöttét tudatja a városi tanácsal, s közli azt is, hogy az új épületnek jövő év július hó 20-ikán készen kell lenni, s kéri a tanácsot, hogy a vállalkozó munkálatai elé akadályokat ne gördítsen. A városi tanács a polgármester jelentésével, s a pénzügyigazgató átiratával szemben javasolja a közgyűlésnek, hogy a hatóság meghallgatása nélkül létrejött megállapodás ellen emeljen óvást, s a pénzügyminiszternél a törvényhatóság támogatásával küldöttségileg kérje a pénzügyi hivataloknak jelenlegi helyén, esetleg megfelelő átalakítások mellett való meghagyására; amennyiben pedig a megyei székház kérdése kedvezőleg dőlné el, s a mostani székház megüresednék, esetleg ezt vagy más alkalmas meglévő épületet bocsátáná a város a pénzügyigazgatóság rendelkezésére. A tanács javaslatát a polgármester és Nagy Ferenc főjegyző az ügy jelen állásának s az előzményeknek megismertetésével támogatták s kiderült, hogy a pénzügyigazgatóság eddig hivatalosan nem panaszkodott a helyiségek ellen, hogy továbbá semmi írásbeli nyoma nincs annak, hogy a városi hatóság és a pénzügyigazgatóság között bármily irányú tárgyalások folytak volna.

A kérdés tárgyalásánál Molnár József szólalt fel, nyugodt hangon s valóban böles mérséklettel bírálva magát az ügyet. Közérdekről lévén szó, hangsúlyozta, hogy a személyes vonatkozások határozott mellőzésével csak az ügy érdeméről szól, s konstatálja, hogy a hivataloknak, hatóságoknak, amelyek a közönség érdekében állnak fenn, a forgalmi központban, a közönség által könnyen elérhetően kell elhelyezést nyerni. Hozzájárul a tanács javaslatához azzal, hogy a feliratban kiemeltetett és hangsúlyozni kívánja, hogy a közérdek a hozzáférhetőség, a közbiztonság, az egészség, a város fejlődése és a városnak a törvényhatóságához való viszonya szempontjából nem engedhető meg a pénzügyigazgatóság épületének a városon kívül való elhelyezése. Általános helyesléssel fogadta a közgyűlés az ügyet teljesen kimerítő, tartalmas és tárgyilagossá fészalást, mely után még Lukács Géza, Kishonty Gyula, Bakay István és Marton János szóltak fel, valamennyien helyeselték a felszólaló és a tanács álláspontját, mire a közgyűlés elfogadta a tanács javaslatát a Molnár József által indítványozott pótlásokkal, s az így kibővített feliratot a pénzügyminiszterhez — a megyei törvényhatóság támogatásának kérelmezése mellett — Szabó György polgármester, Nagy Ferenc főjegyző, Marton János, Molnár József és Samarjay János nyújtják be.

Végül tárgyalták Benyó Béla kérvényét, melyben a Ferenczy-utczában levő háza kerítésén, a ház mellett folyó patakhoz kijárat készítésére kér engedélyt. A város az engedélyt nem adhatta meg, miután a patak partjának az a része régi birtoklási jogon a Lengyel örökösök tulajdona, a tulajdonjogot a mostani közgyűlés is kimondta. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Petőfi-egylet Tamásfalán.

A folyó évben Tamásfalán tartott márczius 15-iki hazafias ünnepélyek nem maradtak hatás nélkül, a lelkesedés nem aludt ki az ifjuság szívéből.

vetrázón sikolt fel: Atyám! . . . s élettelenül hull kedvese hideg testére.

Ki mondja a virágnak, hogy elhervadjon, ki a szívnek, hogy megrepedjen?

Senki, senki!

És az mégis elhervad! . . . És ez mégis meghasad! . . .

. . . Jolánka leült nevelő atyja mellé, esőkökkel árasztotta el ősz fejét, susogott ajka:

— Jere velem! . . . Elviszlek! . . . Sirod én ásom meg! Koszorút kötök reá, szép fehér virágokból, mint hajad. Rozmaringot ültetek reá, kis kunyhót építek mellé. Ott fogok élni poraid mellett, imádkozom érted, énekelni fogok a madarakkal, szegény atyám, szegény atyám!

A pogányok szétszórattak. A diadalt Miklós vívta ki. S még sínes szemében öröm! Hol van arczáról a diadal ékes pirja? Miért nem zeng ajka győzelmi éneket? . . .

Némán áll meg leánya holtteste mellett, halvány arczán könyek peregnék. Nem szól, csak néz! Milyen fehér Etelka arca, mint a lilium, milyen tiszta, mint az érintetlen virágszirom, ajka sápadt lett, kék szemei lehunyva, örökre, örökre! Ki tette ezt? Ki eszközölte? . . . Már egy órája áll felette s még sem nyílt meg ajka.

Hozzá lépett Béla:

— Miklós bátyám, mi baja? Szóljon az istenért!

Megnémult?

Egy mély sóhaj tört elő a remegő kebelből, egy iszonyú nagyot kiált:

— Istenem, istenem! . . . Miért érdemltem ezt meg? . . . Uram, király, Mindenemet elvesztettem! . . .

S göresös zokogással borult leánya holt testére.

* * *

A függöny legördült. Kettős ravatal felett állotok. Mondjátok meg, feleljetek, nem gyászos tragedia volt-e ez?

E gyönyörű ünnepély hatása alatt lelkes mozgalom indult meg csakhamar a tamásfalvi ifjuság körében. Egyletet alakított, melynek czíme, a nemzeti újjáébredés eszméinek lángelkű hirdetője Petőfi Sándor nevével „Petőfi-egylet“ lett; ezéjla pedig ezen egyletnek a magyárosítás és műveltség terjesztése.

Valóban szép és nemes ezél! példaképpül szolgálhat Tamásfalva egyszerű ifjusága más községeknek, sőt városoknak is.

Ezen minden szépért, jóért lelkesülő s hazáját hön szerető ifjuság — mert hiszen megérdemli, hogy ennek nevezzük, — tudatára ébredt annak, hogy a haza üdve, boldogsága a jelen korban nem karddal s fegyverrel, mint az ősök egykor, hanem a belső szellemi erők kifejlesztése s a nemzeti műveltség által mozdítható elő. Tudatára jutott annak, hogy a haza rászorul minden fiára, hogy új korszak, új fokozott igényekkel, nagy feladatokkal, s úgy lehet válságos küzdelmekkel áll előtünk, készen kell lenni tehát minden igaz hazafiának szellemi képzettségét, vagyonát s ha kell — az ősök példája szerint, vérért, életét is szívesen áldozni a haza javáért.

Ily hazafias gondolkodás teremté meg a tamásfalvi Petőfi-egyletet.

A népköröknek, polgári olvasóköröknek, egyletnek ezéjla, haszna tisztán, világosan áll előtünk. Általuk a szegényebb sorsu emberek is könnyen hozzáférhetnek a sajtónak termékeihez s a különböző gondolkodásu, vallásu poigárok egy családi körbe jutva, megtanulják egymást szeretni, tisztelni; ez pedig a legnagyobb áldás.

Szükséges továbbá az ilyen műköröknek, egyletnek a felállításá azért is, mert mindenki szeret olvasni, de kevés embernek van kellő irodalmi tájékozottsága s módja, hogy a nemesebb irodalmi termékeket megszerze. Az olvasó, de rossz könyveket, fércműveket olvasgatja, melyek megrontják gondolkodásában, erkölcsében.

Mindezeket látva és tapasztalva, örömmel üdvözölhetjük a tamásfalvi Petőfi-egyletet, melynek tag missziói köre nyílik ebben a községben, sőt talán példakép fog szolgálni oly helyeken is, hol még ilyen mű egyletek nem léteznek.

Az egylet nagyobb mérvű működéséhez azonban szükséges a pénz. A tagsági díjakból befolyt pénzösszeg nagyon csekély ahhoz képest, hogy ezéjlat megvalósíthatná. Elhatározta tehát, egy műkedvelő-szinielőadás rendezését, számítva nemcsak a tamásfalvi, hanem a rimaszombati nemesen gondolkodó s érző közönség szíves pártfogására.

A szini-előadás augusztus 14-én e te fog megtartatni, s az előadást táncmulatság követi.

Színre kerül Korödi Péter „A legény bolondja“ czimű eredeti népsziműve.

A szini-előadás sikerének előmozdítása végett az egylet, városunknak néhány lelkes hölgyét s egyetemi tanuló ifját kérte fel, kik is tekintve a nemes ezélt, hajlandók voltak egy-egy szerepet elfogadni. Többi szereplőknek pedig Tamásfalva leányai, tanuló ifjai s az egylet tagjai közül kerettek fel.

Igazán szívből örülhet minden nemes honfiai kebel ezen hazafias lelkes mozgalomnak. Pártoljuk tehát azt szóval és tettel, szellemileg és anyagilag, tőlünk telhetőleg. Mert nemzetünk, csak úgy tarthatja fenn magát az idők és népek árja közt, ha a műveltségben, tudományban, magyar nyelvben mennél nagyobb gyarapodást veszen. S ha a rang, felekezet és meggyőződés, hivatás és életpálya más-más utat jelölnek is ki előttünk, mindemellett mint egy hazának gyermekeit a hazaszeretet szt. oltára egyesítsen bennünket közös áldozatra.

Hírek és vegyesek.

Bérmálás. E hó végén — mint halljuk — városunkban is meg lesz a szokásos bérmálás, melyet Ivánkovits János rozsnyói püspök személyesen fog eszközölni. A megyés püspök ez alkalommal első ízben fog megjelenni a megye székvárosában; bizonyára gondoskodni fognak arról, hogy az előkelő vendég kellemesen érezze magát városunk falai közt.

Az új vármegyei főorvos: Dr. Meskó Miklós f. hó 1-én átvette a főorvosi hivatal vezetését, véglegesen azonban csak e hó végén költözik városunkba családjával együtt.

Kinevezés. A szeptemberben megnyíló susai alami elemi iskolához — mely az ev. ref. iskolából alakított át állami jellegűvé, — a közoktatásügyi miniszter a lakosság vallásfelekezeti megosztásának figyelembe vételével gondnoksági elnökké: Vattay László rimaszécsi ev. ref. lelkész, rendes tagokká pedig Broncs Viktor földbirtokost, Török Kálmán körjegyzőt, Ujjal János bíró, továbbá Léli Márton és Tóth István susai lakosokat nevezte ki.

Eljegyzés. Komoróczy Miklós rozsnyói főgimnáziumi tornatanár, a „Sajóvidék“ szerkesztője, július hó 24-ikén váltott jegyet Dubicsányban Zsóry Ilonkával. Zsóry Barnabás és neje szül. Garass Amália leányával, Allandó boldogság legyen osztályrészük!

Anyakönyvi kinevezések. A belügyminiszter Gömörvármegyében a krasznahorka-váraljai anyakönyvi kerületbe Adorján Béla körjegyzőt, a rédovaiba Klekner Károly körjegyzőt anyakönyvvezetökké, továbbá a barkaiba Madarassy László helyettes jegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

Halálozás. Chlebovits József várnagy, volt esend-biztos, s az 1848-as honvédség híres 9-ik zászlóaljának vitéz őrmestere július hó 30-án 66 éves korában hosszú betegség után elhunyt. A derék öreg ur igazi magyaros természetű volt; a megye urai nagyon szerették s őszinte részvéttel vették tudomásul a gyász hírt. A megyeházára kitétték a gyászlobogót. Temetése vasárnap délután volt nagy részvét mellett. Megjelentek azon a még élő 48-as honvédek is testületileg a gyászfátyollal borított új zászló alá sorakozva. Ott volt Hámos László főispán, Bornemisza alispán, s a megyei tisztviselők teljes számban vettek részt a végtisztviségen. Az elhunyt haláláról a vármegye tisztikara adott ki jelentést Nyugodjék bekében!

Iskolaorvosi állás. A helybeli egyesült prot. főgimnáziumban a dr. Szabó Samu elhunytával megüresedett az iskolaorvosi állás, melyet most újonnan rendszerezés és tiszteletdíjjal honorál az igazgató-választmány

— Az új tanév, szeptembertől kezdve, ugyanis a főgimnáziumnak 200 frt tiszteletdíjjal dotált rendes iskola-
orvosa lesz, kinek kötelessége lesz az ifjúság egészségi
viszonyait érdeklődni, erről jelentéseket tenni s a
felsőbb osztályokban az egészségtant előadni.

Esküvő. *Margitai* Jakab fővárosi arczképfestő
mult hó 31-ikén vette nőül *Kohn* Juliskát, Kohn Adolf
leányát. Az esküvőn — a menyasszony szüleinek laká-
sán — szép közönség vett részt. Állandó boldogság kísérje
az új párt.

Halálozás. Egerből vett gyászjelentés közli ve-
lünk, hogy *Majorossy* Rudolf, ki városunkban hosszú
ideig mint derék szabó mester élt, július 31-én 61 éves
korában Egerben elhunyt. A gyászjelentés így szól: Özv.
Majorossy Rudolfné szül. Timár Mária saját, ugyszintén
gyermekai Piroška, férje Mares Ferencz, Rudolf, Géza,
Béla, Dezső, Erzsébet, Mariska és unokái Feri és Béla,
valamint számos rokon nevében megírt szíven jelentik
a feledhetlen jó férj, atya, nagyatya és rokon *Majorossy*
Rudolf élete 61-ik, boldog házasságának 31-ik évében,
1898 július hó 29-én d. e. tél 12 órakor szívizélhűdés-
ben történt gyászos elhunytát. A drága halott hült te-
mei vasárnap július hó 31-ikén d. u. 5 órakor fog a
róm. kath. egyház szertartásai szerint a kisasszony tem-
etői sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő
szent-mise a meghalt lelke üdvéért augusztus hó 1-én
reggel 8 órakor fog a ciszterciák templomában, az ezek
utának bemutatattatni. — Nyugodjék békével! —
Eger, 1898. évi július hó 30-án

Honvédek városunkban. A losonezi ezred-
gyakorlatok után a jolsvai honvédség zászlóalj folyó hó
2-án városunkba érkezett *Merkenberger* őrnagy vezény-
lete mellett, s egy napi pihenőt tartott itt. Szinte kel-
lemes volt a szokatlan látvány, melyet a főtérre és az ut-
czán fel s alá sétáló honvédek nyújtottak, s önkénytelen-
ül is eszünkbe jutott, hogy bizony mi sem sajnálnánk
tőlük itt a járdát, a lakást, meg — a levegőt!

Ipartestületi közgyűlés. A helybeli általános
ipartestület *Kriston Szabo* Janos elnöke alatt mult hó
31-én a takarékpénztárban gyűlést tartott, melynek tár-
gyait a nemrég lefolyt zászlószentelési ünnepély szá-
mításai képezték. Örömmel regisztráljuk, hogy a befolyt
összegekből a kiadások fedezése után mintegy 700 frt ma-
rad a jótékony célra, az elaggott és segélyezésre érde-
mes iparosok támogatására.

Színészet Rimaszombatban. Minden előzetes
lármá, hangzatos reklám stb. mellőzésével f. hó 2-ikán
városunkba érkezett Miskolcra a *Sándory* Kálmán és
B. Baranyay Mihály színtársulata. Tegnap kiragasztották
az utczákat, s a városban is szétborították a színi jelen-
tést, melyből megtudtuk, hogy ma — szerdán, — már
az előadások sorozatát is megkezdik a „Nőszabó” című
vigjátékkal. A társulat műsora a budapesti színházak új-
donságaihoz állított, s a jelentés szerint előadásra
kerülnek: Oroszlánvadász, Boszorkányvár, Órdög a földön,
Boceaccio, Gasparone, Koldusdiák, Jafet 12 felesége,
Nimette stb. operettek; Geleji kis király, Mária bátyja,
Gyerekkasszony, Gyimesi vadnyír, Csillaghullás Falu
népe stb. népszínművek; Államtitkár, Béni bácsi, Csaly
meg édes, Durand és Durand, Coullisset úr, Két örömnep,
Négy évszak, Katonadolog, Ferry kisasszony stb. vigjáté-
kok; Szabadulás, Századvégi leányok, Szigetvári vértanú,
1848. Hadak útja, Aranylakadalek, Dreyfus kapi-
tány stb. színművek. A társulat működő zremélyzete kö-
vetkező: Nők: F. Barts Aranka, operette és népszínmű
primadonna. S. Berczik Margit, operette koloratur éne-
kesnő. Baranyai Szidi, operette másodénekesnő. Majosházi
Eszti, operette és társalgási komika. Szász Anna, hősnő
és tragika. Gyurman Alieze, szende. Kövessi Ilona, tár-
salgási Huber Anna, drámai anya társalgási. Berczik
Mariska, Horváth Irma, Bérés Mariska, Tóth Anna, se-
gédzsinésznők és kardaloszok. Férfiak: Sándor Kálmán,
operette és buffó kedélyes apa. Lorándi Tivadar, operette
tenorista. Sajó Géza, operette és népszínmű énekes. La-
tabár Árpád bonviván és szalonszerelmes. Gömör János
naturbursch. Fűredy Károly, szalonkomikus. Tabori Emil
tenor buffó. Soós Károly, Ifj. Szabó Dani, Székely Béla,
Tóth Árpád, kardaloszok és segédzsinészek. A bérletet
csak a második előadás után gyűjti: Fűredy titkár.

A csizi gyógyfürdőben mult hó 27-ikéig a
fürdővendégek száma 560 volt. A fürdőben állandóan
nagy élénkség uralkodik.

Életunt pinczérnök. Városunk esendjét f. hó
1-én este egy kis friss „esemény” zavarta meg. A Kos-
suth-utczai „Orthon”-kávéházban ugyanis Zelezen Lujza
és a „Hazánk” kávéházból elboesott Grün Albina pin-
czernök közösen elhatározták, hogy öngyilkosok lesznek.
Megírták a leveleket — szokás szerint, — aztán beáz-
tattak egy esomó foszforos gyufát, s az oldatot, mely-
ben nem valami sok foszfor lehetett, felhajtották. Ez
estefelé történt s a mérgezés tünetei csakhamar kezdtek
mutakozni. A kávé neje orvosi segély után küldött, s
nemsokára ellenszert kapott a két öngyilkosjelölt, kik
fájdalmas nyugóssal türték keserves sorsukat, s hamarosan
megsajnálhatták, hogy ettől a gyönyörteljes élettől meg-
akartak válni. Este 8 órára már a város összes inasa,
utczagyereke s a kíváncsi közönség megszállta a Kossuth-
utczát, s a rendőrség alig tudta visszatartóztatni a beto-
lakodókat, kik valamennyien látni szerették volna az
életunt kaszírnököt. Kiket az oda érkezett orvosok kocsin,
a tömeg óriási rivalgása között, a kórházba szállították.
A két nekibusult leányzó itt nemsokára jobban lett. Az
egyik Grün Albert gráci illetőségű, s azért keseredett
úgy el, mert állás nélkül volt; a másikat pedig — hír
szerint — szerelmi bánat vitte rá az öngyilkossági ki-
sérletre.

Igazmondás. A rimaszombati gazdakör köze-
lebbi vasárnap tárgyalta a rimaszombati vadásztársaság
azon kérvényét, melyben az iránt intéztetett előterjesztés,
hogy a város mező területe az eddigi bérlettel mellett
árverésen kívül adassék további hat évre bére a kérvény-
ező társaságnak. Ezen kérvény felolvasása után felol-
tott *Stolez* Márton helybeli polgár, s azon indokolással,
hogy Sz. V. és Sz. E. társulati tagok már július hó végén
fürjettek volna a felszólaló rétvén vagy löherésében, s így
a szerződési feltételeket a vadászok meg nem tartják, in-
dítványozta, hogy a kérvény utasítsassék el. Utánna járva
e dolognak, az érdekelt személyek meghallgatása után
konstatáljuk, hogy a terhükre rótt esekelményt sem egyik,
sem másik vadásztársulati tag el nem követte, és így
Stolez ur bármennyire tiszteljük is egyébként, ez alka-

lomma nemcsak hogy alaptalanul gyanúsított, egyszers-
mint vastag valótlanságot állított a gazdakör gyűlésén.

Uj állami iskola. A szatóri ev. ref. egyház-
község presbiteriuma a csatlakozott *bellényi* egyház hoz-
zájárulásával egyhangulag kimondotta, hogy iskoláját
állami kezelésre adja át. Az erre vonatkozó szerződést
— melyben a felekezeti érdekek teljes mértékben bizto-
sítottak — július hó 31-én kötötte meg a két egyház
előjárósága Józsa Antal vármegyei kir. tanfelügyelővel.
Az egyházakat ezen elhatározásra az a kényserítő körü-
lmény bírta rá, hogy a közösen fenntartott felekezeti
iskola tanítóhiány miatt már évek óta szünetelt s 40
iskolaköteles gyermek csak az utóbbi időben részesült
oktatásban, amikor az egyházak derék fiatal lelkésze:
Simon Mihály, a tanító teendőit is ideiglenesen magára
vállalta. Minthogy azonban ez az állapot hosszabb ideig
fenn nem tartható; a bajon csak állami iskola szervezé-
sével lehetett segíteni, melyben a tanítói állomás jöve-
delme a kántori teendő díjazásával együtt oly tekinté-
lyes összegre fog emelkedni, hogy ily módon a kineve-
zendő tanító állandó megmaradása biztosítottnak látszik.

Halálozás. Rőczey István iskolaigazgató atya; Rőczey János nyug. ág. ev. lelkész jul. 31-én 84 éves
korában Dobsinán elhunyt. A család következő jelentést
adta ki: Özv. Rőczey Jánosné, sz. Zima Borbála; Sel-
meczy Sándor és gyermekei: Árpád, Miklós és Borbála
férj. Liptai Lajosné; Rőczey István és neje sz. Gaszner
Emília, valamint gyermekeik: Emma, Mariska, Janesika
és Barna; Rőczey Dániel és neje sz. Herrmann Ilona és
gyermekük: Jenő; végül Rőczey Zoltán és Margit a leg-
melyebb fájdalommal jelentik a forrón szeretett férjnek,
illetve az áldott jó após-, atya- és nagyatának Rőczey
Jánosnak, nyug. ágost. hitv. ev. lelkésznek példás élete
84. buzgó lelkesítő működésének 61. boldog házasságának
53. évében f. év és hó 31-én végelgyengülés követke-
zőben történt esendes elhunytát. Az Istenben boldogult
hült temei augusztus hó 2-án (kedden) délután 2 óra-
kor fognak a helybeli ágost. ev. templomban megáldatni
és onnan az örök nyugalom helyére kísértetni Béke
legnyel hamvai felett! Dobsinán, 1898. július hó 31-én.

**Előmunkalati engedélyek meghosszabbi-
tása.** A kereskedelemügyi miniszter *Mandel* Gyula,
Hoffmann Sándor és *Quittner* Vilmos budapesti lakó-
sok építési vállalkozóknak, a zólyombrezó-brenznóbánya-
tisztelői helyiérdeku vasut *Bikás-csaszgyár állomásától*
Benyus. Polonka és Helpa községek érintésével *Pohor-
ella vasgyárig*, esetleg *Vereskőig* vezetendő gőzmozdonyu
helyiérdeku vasutvonalra az 1897. évi július hó 3-án kelt
rendeletével kiadott s a kassa tornai helyiérdeku vasut-
részevnytársaságnak, az általa tervezett merény-sztraceni
helyiérdeku vasutvonal Ferdinandka állomásából kiaga-
zólag a Szulova-hegységen át, Nagy- és Kis Veszverés
községek érintésével a magyar királyi államvasutak Bet-
lér állomásáig vezetendő helyiérdeku gőzmozdonyu vasut-
vonalra az 1897. évi július hó 7-én kelt rendeletével ki-
adott és mult évi július hó 3-án meghosszabbított elő-
munkalati engedély érvényét a lejáratott számítandó to-
vábbi egy év tartamára meghosszabbította.

Halálozás. Köveesen mult hó 27-én rövid be-
tegség után meghalt *Csizi* János egyházi előjáró 59
éves korában. Az elhunyt 32 éven át a község ügyeinek
vezetésében tevékeny részt vett, s az egyenes jellemű s
közkezdveltségben állott férfi halála Köveesen és vidé-
kén őszinte mély részvétet keltett.

Városi esemény. Él városunkban egy úr, kit
a sors azzal látogatott meg, hogy meg kellett érnie egy-
len fiának tragicus halálát; annak idején általános is volt
a részvét a szerencsétlen esemény felett. Van ezen urnak
neje is, ki — a mint mondják — a fiú elvesztése feletti
fájdalomtól elméjében megháborodott, s kinek rögeszméje
az, hogy fiának vesztét városunk polgár családjának egy
esinos leánykaja okozta volna, s ezen okból a leánykát
üldözni kezdte. Hasztalan volt a leány hozzátartozóinak
a férjhez intézett jóakaratu figyelmeztetése, az üldözés
meg nem szűnt, s így feljelentés tétetett az üldöző asz-
szony ellen a helybeli kir. ügyészségnél, melynek folytán
az elől érintett ur a serelemzett leányka hozzátartozóit
kérséssel és komolynak látszott ígérettel, hogy többé neje
ilyeket tenni nem fog, a panasz visszavételére bírta. Az
elmebeteg nő azonban szabadon maradt, s bár az üldözés
rövid időre felhagyott mult hét folyamán ujabb
hozza látott! Kérdjük a tisztelt városi rendőrhatságtól,
hogy megengedheti-e a rend s a biztosság, hogy ha a
kérdéses nő valóban elmeháborodott, hogy az rettegésben
tartson egy családot? Kérdjük továbbá a beteg nő férjét
vajjon nem érezi-e magát indítatva férji kötelmei által
nejenek orvoslás végett megfelelő intézetbe szállítására?
avagy elvállalja e a netán bekövetkező esekelményekért
a valóban súlyos anyagi s még terhesebb erkölcsi fele-
lősséget? Az érdeklött úr vegye e sorokat jóakaratu
figyelmeztetésnek; de legyen készen arra is, hogy ha az
állapotokon segíteni nem kíván, e lap a közrend, szem-
ély és testi épség biztossága érdekében nevének nyil-
vánvalóvá tételé mellett jelen ügyet bővebben fogja szel-
lőztetni; mert ily kérdésnél az önérdék nagyon is har-
madrendűnek tekintendő.

Vérengző bűvész címmel a „Pesti Hírlap” mult
szerdai számában szépen le van írva egy szörnyű rémes
história, mely állítólag Pohorellán történt akkép, hogy
egy bűvész a feleségét nagy közönség előtt nyílt szinpa-
don féltékenységből össze-vissza szurkálta egy nagy kés-
sel. Utána jártunk a dolognak, s kiderült, hogy valami
vándor-közörs, ki egy komédiás truppal egyidejűleg
tartózkodott Pohorellán jól felhajtott a garatra, aztán fe-
leségét, ki — megsokalva férje ivását — nem akart több
italtár fizetni, biesskájával megszurkálta. A dühös schleifert
a esendőség vette pártfogása alá, a józan és takarékos
menyecséket pedig illetőségű helyére toloncozták s esze
ágában sincs élet és halál közt lebogni, de sőt igen
egészséges. Ennyi igaz az egész rémdrámából.

A félszázados évforduló emléke. A sza-
badságherez félszázados évfordulójanak hatalmas művé-
si emléket emelt három képművész: *Vágó* Pál,
Spányi Béla és a lengyel *Styka* János. — Megfestették
Nagy-Szebennek 1849. márczius 11-én *Bem* által törté-
nt bevételeit. 120 méter hosszú és 15 méter magas
óriási vásznon élénk varazsolták Bem apó egyik legszebb
diadalát, a magyarok első győzelmét az osztrák-orosz
szövetségeseken. Szemünk előtt foly le az útközet, ma-
gunk is benne vagyunk a esata hevében és mi is érez-
zük, hogy győzelem lesz a vége annak a futásnak, olyan

reménykedve nézünk a „hős lengyel”-re, a veressipká-
sokra, a halált megvető székelyfölkökre, a szárguldó hu-
szárookra. Fényes táborkara élén vizsgaszemmel kíséri a
hare minden mozzanatát a hős vezér. Amodább kaszás
göbök roppnak össze a szuronyos muszkával. Jobbra
Koburg Vilmos huszárok fergetege szalajtja meg a
muszka ágyukat, futva közelg végső rohamra a veres-
sipkás 11. zászlóalj. Él, mozog, küzd minden alak, hul-
lámzik az egész had s hogy teljes legyen az illuzió, mű-
vészi kéz, esalóka földdel kötötte össze a vásznat, a fes-
tett fit-fa összeolvad az igazival és nem tudod, melyik a
művész melyik a természet munkája. Végezetül maradt,
a ki nekünk legkedvesebb. Különváltan, a győzelem re-
ményétől lelkesülten, hatalmas lovon ül *Petőfi* Sándor, a
szabadságherez Tyrtacusa, a szabadság dalosa, a szabad-
ságért elvérzett költő Magyar-lengyel művészi hév egy
képre hozta a magyar-lengyel testvériség két legnagyobb
alakját: *Petőfit* és *Bem* apót. A ki látta ezt a képet,
csak egy mondanivalója van még: — Pesten jártában
senki el ne mulasztja megnézni a Bem-Petőfi körképet.

Páratlan esemény a magyar zsurnalisztikában
a „Függetlenség” című napilapnak a feltámasztása. Ezt
a szókimondó, lelkes lapot eddigi tulajdonosa, a Vörös-
marty-nyomda részvénytársaság, melyet természetesen
csak üzleti érdek vezérelt, be akarta szüntetni, mire a
lap munkásai, a szerkesztőség, kiadóhivatali és nyomda-
személyzet, amelyet nem üzleti érdek, hanem ideális ra-
jongás vezérelt a „Függetlenség” zászlója alá, közös aka-
rattal elhatározta, hogy a lapot és az általa képviselt
eszmét megmenti az enyészettől. Áldozatok árán maguk-
hoz vették a lapot és azt most a maguk kiadásában
jelentetik meg, természetesen a régi programmal, a régi
eszmékkel: független Magyarország, demokracia az egész
vonalon és a munkáskérdés méltányos megoldása. Ezek
a „Függetlenség” alapszmei, a melyekért a lap mun-
kásai síkra szálltak. Ezért vállalkoztak arra a nélkülözé-
sekkel, fáradtsággal és áldozatokkal teljes munkára. És
ezeket az eszméket most annál lelkesebben szolgálhatják,
mert hiszen lapjuk szabad munkások szabad tulajdona
és nem a tőke üzleteszköze. A lap előfizetési ára: egész
évre 12 frt. félévre 6 frt, negyedévre 3 frt. Előfizethetni
a kiadóhivatalban (Budapest, VIII. József körút 14) lehet.

Nyilvános számadás. A rimaszécsi önk. tűz-
oltó egylet 1898. július 24-én nyári mulatságát megtart-
ván, anyagi eredményéről következőleg számol el:

I. Bevétel:	
a) Rendes belépti díjból	67 frt 30 kr.
b) Felülfizetésből	28 „ 60 „
Összesen	95 frt 90 kr.
II. Kiadás:	
III. Tiszta jövedelem:	56 frt 09 kr.

A felülfizetéshez hozzájárultak: *Marikovszky* Géza,
egyleti elnök 9 frt 50 kr. Nagy József ügyvéd, Reich
Lajos 150—150. Fries Ferencz járásbíró, Dessewffy
Árpád járásbíró, Dr. Szeless Ödön ügyvéd, Holló Arzén,
Kellner Pál, Tucsakov János 1—1 frt. Medveczky N.,
Ujházy Kálmán, Csontos Endre, Kovács Géza, Lengyel
Iván, Négyessy Gyula, Lúger Valter, Szegedy Gábor,
Pap András, Atlasz Gyula, Kerekes János, Preis N.,
Schleicher Zsigmond, Plauka György, Hegedűs Kálmán,
Hegedűs István, Csorba Kálmán, Lefkócsy Lajosné,
Hegedűs Istvánné 50—50 kr. Osgyány István, Boros
Barát Erzsébet, Gál András 20—20 krral. Mindazok-
nak, kik egyesületünk anyagi érdekét előmozdítandó a
mulatságon részt vettek, különösen is a felülfizetőnek és
Lefkócsy Lajos fakeseresedőnek, ki már évek óta, nem
tekintve károsodásra, a szükséges nagyobb mennyiségű
deszkát ingyen adja használatra, a rimaszécsi önkertes
tűzoltó egylet nevében hálás köszönetet mond Csorba
Kálmán főparancsnok és Krakovics János pénztárnok.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Magán-hirdetések.

Nyersselyem-básztruha 8 frt 65 krtól 42 frt 75
srig teljes öltönyhöz való kelme — **Tussors** és **Shantung-Pon-**
gees, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45
krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és
mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabőr és vámmen-
tesen valamint házhoz szál itva, mintákat pedig posta-
fordultával küldenek. **Henneberg G. selyemgyára** (cs.
és kir. udvari szállító) **Zürichben**. Magyar levelezés. Svajczba
készszeres levélbolyg ragyasztandó.

3424. sz.	Hirdetmény.	3—3
P. 898.		
A rimaszombati kir. törvényszék mint bányabíró- ság közhírré teszi, hogy a rimamurány salgótarjáni vasmű részvénytársaság által Gömör vármegyében Rákos község területére a társaság tulajdonát ké- pező bányatelep és ahhoz tartozó út nagybirtására, valamint Gömör vármegyében Szirk községben a társaság tulajdonát képező sodronypálya és bányá- műveletek megkezdésére és folytatására szerzett földterületekről készített mérnöki munkálatok, ki- mutatások és térképeknek az ált. bányatörv. 117. és 118. §§ aiban foglalt intézkedések figyelembe vétel- ével eszközleendő bírói meghitelesítésére és a tár- gyalás megtartására határnapil 1898. évi szeptem- ber hó 13-nak délelőtt 10 órája a helyszí- nere Rákos községbe a társulati bányatelep irodájába és folytatólag Szirk községbe , illetve a vashegy bányatelep irodájába kitűzetett.		
Mirel a kir. törvényszék az érdekelt feleket azzal értesíti, hogy jogukban áll a hitelesítendő munkálatokat a nagyóczei kir. járásbíróság tkönyvi osztályánál és a rimaszombati kir. törvényszéknel megt-kinteni s észrevételeiket a tárgyalásnál elő- terjeszteni, továbbá, hogy az érdekelt felek elma- radása a hitelesítési eljárást akadályozni nem fogja		
Kir. törvényszék Rimaszombatban, 1898. július hó 12-én.		
Langhoffer, kir. törvényszéki jegyző.		Kubinyi, kir. törvszéki elnök.

Eladó ház kerttel.

Rimaszombatban a **Jánosi-utcában 38. szám** alatt, a vásártérhez közel fekvő emeletes lakház, tágas udvar, a Rima folyóig terjedő rendezett kert szabad kézből eladó.
Szerényi János.

Bérleti hirdetmény.

Gróf Szerényi Béla ur ó méltósága putnoki uradalmahoz tartozó

„Vám“ nagyvendéglő

összes helyiségeivel, állással és istállóval **1899. évi január hó 1-től** következő **3 évre kiadó.**

Azonkívül f. évi **szeptember 1-től** ugyan-ezen nagyvendéglő mentén **6 kisebb bolthelyiség** és pedig 3 csak bolt, 3 pedig szobával és konyhával ellátva — a bolt helyiségek villany-világítással, — szintén kiadó.

Bárminemű felvilágosítással és a feltételekkel szolgál — Putnok, 1898. július hó 20.

2-2 **Uradalmi iroda Putnokon.**

Eladó szőlő.

A rimaszombati határban levő „Kikerics“ hegyen egy jól művelt szőlőterület — egy rész fajszőlővel beültetve és számtalan nemes gyümölcs-fával — szabad kézből eladó. — Venni szándékozók forduljanak **Trubint Lukács** tulajdonoshoz.

Hirdetmény.

429. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1898. évi 2239. számú végzése következtében **dr. Krausz Gyula** ügyvéd által képviselt **Kaveschán József** javára **Scholcz Imre** ellen 300 frt s járulékaik erejéig fogantatott biztosítási végrehajtás útján lefoglalt s 479 frt 15 kr-ra becsült házi butorok, postai felszerelések, lovak és kocsikból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. jbiróság V. 89/5. 1898. sz. végzése folytán 300 frt -- kr. tökékövetelés, ennek 1898. évi április hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 60 frt 37 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Nyustján alperesek lakásán leendő eszközökre **1898. augusztus hó 8-ik** napjának délutáni 3 órája határideőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzítés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Ezen árverés ifj. Martin András 80 frt s járulékaik, Kaveschán József 223 frt 69 kr. s jár. és Migalecz Pál 230 frt töke s jár. követelése iránt is elrendeltetik. Rimaszombat, 1898. évi július hó 27-én.

Gasko, kir. jbir. végrehajtó

Eladó ház.

Rimaszombatban a **Mező-utca 25. száma** alatt levő 3 szoba, konyha, éléskamrából álló ház a hozzá tartozó 268 m² területű kerttel együtt örökáron eladó. — Értekezhetni **Csernay Dániel** tulajdonossal.

KOHN ALBERT fakeskedő Rimaszombat.

Van szereném a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint nagy és igen **előnyös** bevásárlásaim folytán raktáram **túl lett halmozva faanyagokkal** és ennek folytán az eddigi áraitam **jóval olcsóbbra leszállítottam**, miről nálam a tisztelt vevőközönség bármikor **meggyőződhet.**

Egyszermind a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlom, hogy nálam mindenkor gazdasági gépek, eredeti Gubicz-ekék, kátrány-lemezek, zsaluvasányi eszerép és téglák, salgó-tarjáni és ezenterai kőszemek, tölgyfapallók és kerítéshez való tölgyfa oszlopok és mindennemű mezőgazdasághoz szükséges anyagok **igen jutányos árban részletfizetésre is** kaphatók.

Egyben tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az 1831-ben alakult és **143 millió o.-m. é. kor.** alaptőke és készpénzbeli tartalékok felett rendelkező

cs. kir. szabad. triesti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali)

gömörmegeyi főügynökségét bírom, és az előforduló mindennemű **tűzbiztosítást**, épületek-, takarmány- és aratási készletekre ugyancsak törzsbiztosításokat és egyéb ingóságokat nálam a **legolcsóbb díjtételek** mellett biztosításra elfogadok.

Elfogadok továbbá **életbiztosításokat** minden módozat szerint, valamint **jég- és baleset ellen való biztosításokat a lehető legolcsóbb és legjobb feltételek** mellett.

Magamat a n. é. vevőközönség figyelmébe ajánlva és eddigi szíves pártfogásukat megköszönve maradtam

teljes tisztelettel

KOHN ALBERT, fakeskedő

és az Assicurazioni Generali gömörmegeyi főügynöke.

6-26

Gyógyintézet megnyitása.

Az államilag engedélyezett **ápoló-intézet** gyenge elméjűek és epileptikusok részére **Pelsőczön** folyó évi **szept. hó 1-én** megnyílik, illetve a humanus ezeln k átadatlik

Szóbeli bejelentések egész napon át elfogadtnak aug. hó 1-től kezdődőleg, írásbeli vagy távirati kérdézőkódésekre készséggel válaszol és kívánatra prospectussal szívesen szolgál

1-2

az igazgatóság.

Kérje

The **Continental**
a **Bodega Company.**

világhírű spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók:

Budapest

csakis: **W. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry-Casinnal szemben.**

Szakmában és Nőben Szaradó

Christoph-fénylakk törvényesen védve

Kérjük valódi Christoph-fénylakkot.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtatásának, mivel a keletlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajlakknak sajátja, **elkerülte.** Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást A palló nedves tárggyal feltörülhető anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk.

sárgásbarna és mahagonibarnát, mely akár csak az olajlakk fűdi be a pallót s egytallal fényt is ad — Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra **Teljesen beföd minden lot, korábbi mázolást stb. van azután**

tiszta fénylakk (színezetlen)

új pallókra és parkettre, mely csupán fényt ad. Különösen parkettre s olajlakkal már bemazolt egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, ennélfogva nem fűdi el a famasztrát. **Postacsomag**, körülbelül 35 négyzet mtr (két közepnagságn szobára való) 5 frt 90 kr., vagy 9¹/₂ marka

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a czégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több, mint 150 éve létező gyármányt sokféle utánózzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a czélnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba

CHRISTOPH FERENC,

a valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója. Prága, K. Berlin.

Kapható: **Rimaszombatban:** Braun Zsigmondnál — **Losoncon:** Illavsky Jánosnál. — **Besztercebányán:** Novák Lajosnál — **Salgó-Tarjánban:** Grünfelder M-nél.

8-10

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

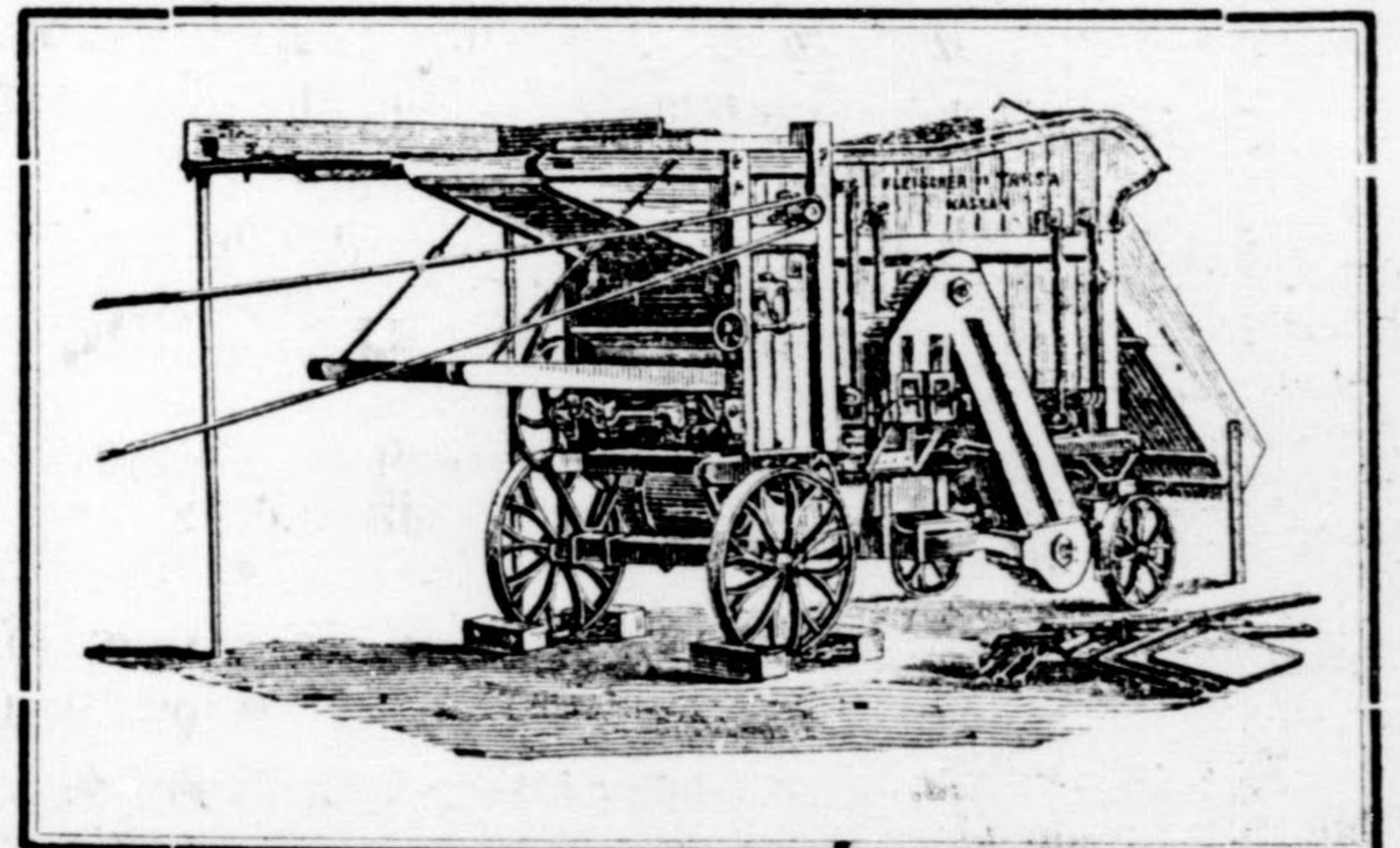
Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit a **közeledő nyári idényre**, nevezetesen:

Cseplőkészleteit könnyű járással, járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi-cseplőgépeit, járgányhajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy a nélkül. **Backer- és nagtár-rostait**, továbbá mindennemű szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat. **Szeszgyár-berendezéseket**, m. p. **Henze-főzők**, kavaró-készülékek, maláta- és burgonya-zuzókat, malomberendezéseket. stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét** tartjuk állandóan. **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

6-6

The Premier Cycle Co Ltd.

(Hillman, Herbert és Cooper.)

10-22

Gyárak: **COVENTRY. EGER. DOOS.**
(Anglia) (Csehország) (b. Nürnberg)

Évi előállítás: 60.000 kerékpár.

Képes árjegyzék: ingyen és bérmentve.